

GOUVERNEMENTSARTSEN IN NEDERLANDSCH-INDIË.

De gouvernementsartsen bij den burgerlijken geneeskundigen dienst in Nederlandsch-Indië, zij, die het worden willen, en ook velen, die het geweest zijn, zullen met groote waardeering lezen en gelezen hebben het van warme belangstelling getuigend adres, hetwelk door ons hoofdbestuur is gezonden aan de staatscommissie ter bevordering van de personeelsvoorziening voor den Indischen dienst (bldz. 2646). Ik durf uit hun aller naam ons hoofdbestuur hartgrondig dank zeggen voor zijn krachtig pleidooi tot gezonde verbetering van onze steeds ernstiger gedrukte positie van Nederlandschen dienst in het belang der volksgezondheid in Nederlandsch-Indië.

Den betrokken machthebbers zijn toegewenscht, dat zij de stem van de Nederlandsche geneeskundige wereld niet andermaal langs zich heen laten verklinken.

Persoonlijk neem ik hierin aanleiding nader terug te komen op het terloops in een noot bij „Ons mooi geneeskundig werk in Ned. Indië” (*Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* van 9 Juli 1921, bldz. 216) geopperde denkbeeld der invoering van een minder autocratisch (persoonlijk despotisch) beheer van den burgerlijken geneeskundigen dienst in den vorm van meerhoofdige leiding door een gemengd college. Dat zal veel bijdragen tot verbetering van den geest *in* het korps. De thans zoo talrijke grieven en klachten van persoonlijken aard zullen er ongetwijfeld door verminderen — immers wordt vanzelf verzekerd een meer gelijkmatige waardeering van uiteenlopende persoonlijkheden en hun werk. Een zekere mate van onderling overleg tusschen dienstleiding en haar geneeskundige werkers — met wederzijds openheid en openbaarheid als grondslagen — kan dan zonder bezwaar geschapen worden. Het vereischte contact, dat overbodig en schadelijk wederkeerig misverstaan — altijd ten nadeele van den minste in rang of traktement — uitsluit, is langs meer banen met minder groote hiërarchische weerstanden gemakkelijk te verkrijgen. Hierbij denke men mede aan den eisch van volledig loyale waardeering van het eigenaardig beroepsrisico van den ambtelijken geneeskundige. Hij moet daar zonder eenige restrictie — in Indië misschien nog meer dan ergens elders — volledig op kunnen vertrouwen. Dat ligt in geheel den aard van onzen arbeid besloten. De gemengde collegiale leiding biedt ook hier grootere waarborgen voor de gewenschte objectiviteit. Onder die opperste leiding een praktische decentralisatie van gemeentelijke en gewestelijke gezondheidsdiensten en — commissies, waarin plaatselijke en gewestelijke inspecteurs en territorialen hoofdspecteurs leiding geven. Ongezocht heeft men daarbij over de geheele linie gelegenheid den „Indischen arts” geleidelijk plaats in te ruimen in het voeren van de leiding van den dienst, die ook de zijne is.

En ook diens stem vraagt en verdient reeds thans gehoor.

Utrecht,
26 November 1921.

S. MEIHUIZEN,
gouvernementsarts met verlof.

CHININEVERSCHAFFING BIJ MALARIA.

I.

HONIG vat de zaak wel een beetje licht op. In elk werk over malaria wordt de eisch van spoedig uitteenvallen der chininetabletten gesteld, al weten de schrijvers zeer goed, dat de maag geen reageerbuisje is. HONIG zet blijkbaar dezen eisch op zij en is tevreden, wat nog niet tegen mij pleit. Overigens is het sinds jaren mijn gewoonte bij koortsgevallen een bloedpraeparaat te maken, en daarnaar mijn therapie te regelen.

ALDERSHOFF geeft toe, dat de chininetabletten niet voldoen, doch vindt mijn opmerkingen niet erg vriendelijk. Wat mij spijt. Aan diens verlangen om chinine aan te toonen in het bloed en zodoende de werking der tabletten na te gaan, kan ik niet voldoen. Dit vraagstuk is nog zoover van een oplossing. ALDERSHOFF